

A Kāleba ticība:

❖ Neiespējamo padara iespējamu.

- Vārds "Kālebs" nozīmē "suns". Kā viņš pierādīja savā dzīvē, šis vārds viņam netika dots kā kaut kas nicinošs, bet gan viņa nemainīgās uzticības dēļ. Viņš bija uzticīgs tur, kur citi bija neuzticīgi. Viņš palika uzticīgs Dievam tur, kur citi baidījās.
- Tur, kur desmit izlūki redzēja pilsētas, kuras nebija iespējams iekarot, un milžus, kurus nebija iespējams uzvarēt, Kālebs redzēja iekarotas pilsētas un milžus "tie mums būs kā maizes kumoss" (4.Moz.13:28-33; 4:6-9).
- Kopā ar Jozuu (kurš bija nedaudz jaunāks par viņu) viņš stingri turējās pie sava viedokļa pat tad, kad pūlis gribēja viņus nomētāt ar akmeņiem (4. Moz. 14:10).
- Viņa piemērs iedrošina mūs saglabāt ticību Dievam, kurš var padarīt iespējamu to, kas mums ir neiespējams.

❖ Ticība darbībā.

- Kā stāsta pats Kālebs, kad Mozus lūdza viņam ziņot, "es atklāti pastāstīju, ko redzēju" (Joz. 14:7), un "es paliku uzticīgs Tam Kungam, savam Dievam" (Joz. 14:8). Par viņa uzticību tika apsolīts, ka viņš saņems mantojumā vietu, kuru viņa kājas izlūkošanas laikā bija gājušas (Joz. 14:9).
- Kālebam bija 40 gadi, kad viņš tika nosūtīts kā izlūks. Pēc pieciem iekarošanas gadiem viņš bija jau 85 gadus vecs vīrs (Joz.14:10). Viņa fiziskais ķermenis un prāts joprojām bija tikpat spēcīgs, un viņa domas bija tādas pašas (Joz.14:11).
- Bija pienācis laiks pieprasīt solījumu un pierādīt, ka viņa vārdi nav bijuši veltīgi. Ar Dieva palīdzību viņš bija gatavs apēst milžus un iekarot viņu pilsētas (Joz.14:12-14).

❖ Ticības lāpas nodošana tālāk.

- Kad Kālebs bija iekarojis daļu viņam atvēlētās teritorijas, viņš domāja par savu mantojumu: vai viņa pēcnācēji turpinās uzticēties Dievam tāpat kā viņš?
- Viņš bija pierādījis, ka Dievam var uzticēties, un tagad viņš vēlējās atrast cilvēku, kurš ticētu tāpat, lai varētu nodot lāpu tālāk.
- Šī iemesla dēļ viņš apsolīja savas meitas roku tam, kurš iekaros Kirjat-Seferu, sauktu arī par Debīru (Joz. 15:15-16).
- Viņa brāļadēls Otniēls bija varonīgais, kurš iekaroja pilsētu un kļuva par Israēla pirmo tiesnesi (Joz 15:17; Jūdās 3:9-11).
- Pēc tam, kad viņš apprecēja Kāleba meitu Aksu, viņš pārliecināja viņas tēvu atļaut viņam paplašināt iekaroto teritoriju (Joz. 15:18-19), tā pierādot, ka viņš ir cienīgs Kāleba mantinieks.

B Lāpas nodošana tālāk.

- ❖ Kad Jozua bija jauns, Mozus viņu izvēlējās par savu palīgu. Viņš izrādījās paklausīgs, drosmīgs, uzticīgs, izpalīdzīgs un Dieva lietu mīlotājs (2.Moz.33:11).
- ❖ Kad pienāca laiks pieprasīt savu teritoriju, viņš pagaidīja, līdz visas ciltis bija saņēmušas savu mantojumu, un izvēlējās "atlikušo daļu" [Timnat-Sēru] (Joz.19:50), pilsētu netālu no Šīlo, kur bija uzcelta svētnīca.
- ❖ No vēstures uzzinām, ka:
 - Ticība neignorē faktus, tā vienkārši piedāvā atšķirīgu izpratnes virzienu
 - Tā vietā, lai sūdzētos, esam aicināti uzticēties un pakļauties Dieva plāniem
 - Svētības nāk pie tiem, kas pilnībā paliek Kungā
 - Dzīve visās tās dimensijās ir jādzīvo saskaņā ar Dieva noteiktajiem plāniem
 - Ir brīnīšķīgi dzīvot tuvu Dievam (Ps.84:10)

C Kā iegūt ticību?

- ❖ Mūsu uzvedībai ir tendence atspoguļot to, ko uzlūkojam. Pastāv pat tā sauktie "spoguļneironi", kas samazina atšķirību starp kaut ko novērot un darīt.
- ❖ Bībele mūs aicina ņemt piemēru no lielajiem ticības varoņiem, īpašu uzmanību pievēršot Jēzum, kas ir augstākais Piemērs (Ebr. 12:1-2).
- ❖ Studējot tādu ticības cilvēku dzīves, kā Kālebs un Jozua, mēs mācāmies uzticēties Dievam, tāpat kā viņi uzticējās; būt pazemīgiem, kā viņi; drosmīgi liecināja par patiesību, kā viņi to darīja.
- ❖ Bet kā mēs varam tikt pārveidoti? Bībele skaidri saka: ļaujot Svētajam Garam darboties mūsos (2.Kor.3:18). Tas ir aktīvs darbs. Mums ir jāizvēlas tikt pārveidotiem un, līdzīgi kā Kalebam, jāķeras pie darba. Mēs esam aicināti būt dzīvs, svēts upuris Dievam (Rom.12:1-2).